

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 555
van **PIET DE BRUYN**
datum: 6 juli 2018

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Stedenbouwkundige verordening toegankelijkheid - Evaluatie

Op 1 maart 2010 werd de gewestelijke stedenbouwkundige verordening toegankelijkheid van kracht. Deze regelgeving legt normen op om de minimale toegankelijkheid van publiek toegankelijke gebouwen te garanderen. De opdrachtgever moet ervoor zorgen dat iedereen het gebouw kan betreden, ook rolstoelgebruikers, mensen met een kinderwagen, slechtzienden, grotere personen, mensen met een ledemaat in het gips enzovoort.

Eind mei lanceerde de vzw Inter, in samenwerking met het Departement Omgeving en de Afdeling Gelijke Kansen, Integratie en Inburgering van het Agentschap Binnenlands Bestuur, een oproep bij architecten en ambtenaren omtrent deze verordening. Via een online enquête kan men aangeven of men vertrouwd is met de regelgeving, wat de ervaring is met deze regelgeving en waar eventueel bijsturing is gewenst.

1. Hoelang loopt de online enquête bij architecten en ambtenaren?
 2. Welke andere methodes worden gehanteerd met het oog op de evaluatie van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening toegankelijkheid? Wie wordt hierbij betrokken?
 3. Wat is de beoogde timing en finaliteit van de enquête? Zal de verordening op basis van de input worden bijgesteld en zo ja, welke timing heeft de minister hierbij voor ogen?
 4. Overweegt de minister om de toegankelijkheidsnormen uit te breiden naar alle gebouwen, onafhankelijk of deze gebouwen toegankelijk zijn voor het publiek? Waarom (niet)?
 5. Is de minister van mening dat een stedenbouwkundige verordening het geschikte instrument is om normen op te leggen met betrekking tot de toegankelijkheid van (publieke) gebouwen? Waarom (niet)?
 6. Is het mogelijk en wenselijk dat lokale besturen bijkomende normen opleggen met betrekking tot de toegankelijkheid van (publieke) gebouwen door gemeentelijke of provinciale verordeningen? Waarom (niet)?
 7. Vallen beschermde gebouwen onder dezelfde regeling? Waarom (niet)?
-

Deze vraag werd gesteld aan de ministers Liesbeth Homans (555) en Joke Schauvliege (588).

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 555 van 6 juli 2018

van **PIET DE BRUYN**

1. De online enquête bij architecten en stedenbouwkundige ambtenaren is inmiddels afgelopen. Ze liep tot eind juni en heeft ongeveer een maand gelopen. Parallel gebeurde er ook een bevraging bij mensen met een beperking. Deze enquêtes maken deel uit van een ruimer evaluatieonderzoek van de stedenbouwkundige toegankelijkheidsverordening dat Inter uitvoert.
2. Naast de online enquêtes wordt een steekproef van 150 vergunningsaanvraagdossiers aan een onderzoek onderworpen omtrent de toepassing van de toegankelijkheidsverordening, worden de effecten op de toegankelijkheid in de praktijk nagegaan, en worden focusgesprekken gehouden met diverse betrokken partijen omtrent hun ervaringen met de toegankelijkheidsregelgeving en de flankerende initiatieven. Via een klankbord- en begeleidingsgroep betrekken we daarbij organisaties zoals de architectenkoepels, de bouwsector, de Vereniging voor Vlaamse Steden en Gemeenten, diverse Vlaamse beleidsdomeinen, organisaties die de doelgroep van mensen met een beperking vertegenwoordigen, koepelorganisaties als Horeca Vlaanderen, Unizo, et cetera.
3. Of de verordening zal worden bijgesteld is afhankelijk van de resultaten van de integrale evaluatie. We hopen deze evaluatie af te ronden in het voorjaar 2019. We kunnen daarover op dit moment nog geen voorafnames doen. Het is immers mogelijk dat uit de evaluatie blijkt dat de verordening prima is, maar dat het flankerend beleid moet bijgestuurd worden. Maar het omgekeerde is ook mogelijk.
4. Momenteel wordt daar niet aan gedacht. Het lijkt prioritair om te focussen op die gebouwen die voor iedereen toegankelijk zijn. Bij gebouwen die niet open staan voor publiek is het belangrijk om de gebouweigenaars te informeren rond de baten die zij zelf bij toegankelijkheid kunnen ervaren en hen deskundig te adviseren en te inspireren met goede praktijkvoorbeelden.
5. We hopen dat het evaluatieonderzoek ook op deze vraag bijkomende inzichten kan geven. Het is alvast duidelijk dat een verordening binnen het kader van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag noodzakelijk beperkt blijft tot toegankelijkheidsnormen die vergunningsplichtig zijn en op plan afleesbaar zijn.

Daarnaast zijn flankerende initiatieven nodig die inzoomen op die toegankelijkheidsaspecten die dergelijke verordening niet kan regelen. We denken daarbij aan contrastmarkeringen of geleidelijnen die belangrijk zijn voor de toegankelijkheid van mensen met visuele beperkingen of ringleidingen die mensen met een auditieve beperking ondersteunen. Deze kunnen we niet in dit instrument vervatten, maar zijn uiteraard belangrijk om een toegankelijkheid voor iedereen te realiseren.
6. Artikel 37 van de verordening is daarover duidelijk: "Bestaande provinciale stedenbouwkundige verordeningen en bestaande gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen met betrekking tot de geregelde aangelegenheid, houden op uitwerking te hebben bij de inwerkingtreding van dit besluit. Bovendien kan de huidige gewestelijke

stedenbouwkundige verordening voortaan niet meer aangevuld of verder uitgevoerd worden met provinciale of gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen.”

De Vlaamse Regering heeft in 2010 gekozen voor één uniforme regeling over heel Vlaanderen. Dat heeft als voordeel dat architecten geen rekening moeten houden met verschillende normen per gemeente. En dat lijkt ook te verantwoorden: een rolstoelgebruiker in Blankenberge verschilt niet van een rolstoelgebruiker in Ternat. De toegankelijkheidsproblematiek verschilt niet van gemeente tot gemeente.

7. Ik citeer uit artikel 2 van de verordening:

“§2. Dit besluit is niet van toepassing op: 3° onverminderd de toepassing van artikel 35, vergunningsplichtige handelingen die worden geadviseerd door de gewestelijke erfgoedambtenaar van het agentschap RO Vlaanderen van het Vlaams Ministerie van Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed, op grond van een decretales of reglementaire adviesverplichting voor aanvragen met betrekking tot voorlopig of definitief beschermde monumenten of archeologische monumenten of voor aanvragen met betrekking tot percelen die gelegen zijn in voorlopig of definitief beschermde stads- en dorpsgezichten, landschappen, ankerplaatsen of archeologische zones of voor aanvragen met betrekking tot het varend erfgoed”.

Dit is een bewuste keuze geweest bij het tot stand komen van de verordening omwille van het specifieke karakter van deze gebouwen. Wel maakt overeenkomstig artikel 35 “de entiteit, die door de Vlaamse Regering belast is met taken van beleidsuitvoering inzake onroerend erfgoed, in haar advies een afweging tussen de vereisten inzake toegankelijkheid enerzijds en de te behouden erfgoedwaarden anderzijds.”